

מסכת תענית

פרק ד משנה ז

שֶׁבֶת שָׁחַל תַּשְׁעָה בָּאָב לְהָיוֹת בְּתוֹכָהּ, אָסוּר מְלַסֵּף וּמְלַכֵּס,
וּבְחֻמֵּי שִׁי מִתְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשָּׁבֶת. עָרַב תַּשְׁעָה בָּאָב לֹא יֹאכַל
אָדָם שְׁנֵי תְבֻשִׁילִין, לֹא יֹאכַל בֶּשָׂר וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן. רַבִּן שִׁמְעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, יִשְׁנָה. רַבִּי יְהוּדָה מְחַיֵּב בְּכַפִּית הַמָּטָה, וְלֹא
הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים: